

Arrest

nr. 170 970 van 30 juni 2016
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Israëlsche nationaliteit te zijn, op 19 november 2015 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 19 oktober 2015 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 9 december 2015 met referthenummer X

Gezien het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op de beschikking van 29 maart 2016 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 12 april 2016.

Gelet op de beschikking van 11 mei 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 2 juni 2016.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat L. DE RANTER, die loco advocaat N. ZELTZER verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging neemt op 19 oktober 2015 een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten. Dit zijn de bestreden beslissingen.

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Er dient op te worden gewezen dat overeenkomstig artikel 39/73, §2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) de partijen bij beschikking van 29 maart 2016 de grond werd meegedeeld waarop de kamervoorzitter zich steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan worden verworpen.

2.2. Verzoekster richt op 12 april 2016 een schrijven aan de Raad, waarin zij verzoekt te worden gehoord. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt verzoekster kenbaar het niet eens te zijn met de in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, §3 van de Vreemdelingenwet immers geacht in te stemmen met deze grond wanneer zij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog haar visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. RvS 26 juni 2013, nr. 224.092; Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl. St. Kamer*, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25) en dit verzoek zodoende niet mag worden beschouwd als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop te worden gewezen dat het verzoek tot horen er niet toe strekt verzoekster de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift of – in voorkomend geval – de synthesememorie, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, §2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

2.3. In het proces-verbaal van 2 juni 2016 staat het volgende vermeld: *“De voorzitter zet de gronden uiteen van de beschikking die het voorwerp uitmaakt van de vraag om te worden gehoord. De verzoekende partij wijst erop dat haar verzoekschrift zodanig kort was dat dit niet verder kon worden ingekort en zet uiteen waarom zij het ten gronde niet eens is met de bestreden beslissing. De voorzitter wijst erop dat het indienen van een synthesememorie een mogelijkheid en geen verplichting betreft. De verzoekende partij stelt nogmaals dat het noodzakelijk was om alle elementen van haar verzoekschrift te herhalen.”*

2.4. De Raad kan enkel vaststellen dat verzoekster ter terechtzitting niet ontkent dat haar synthesememorie een letterlijke weergave van het verzoekschrift uitmaakt. Waar zij hiervoor alsnog een verantwoording tracht te verschaffen – met name dat alle elementen opgenomen in haar verzoekschrift noodzakelijk waren voor het opstellen van de synthesememorie en zij zodoende geen elementen kon weglaten – kan dit betoog de beschikking niet doen wankelen. Immers volstond, indien verzoekster niet voornemens was bepaalde middelen of onderdelen ervan uit het verzoekschrift te laten vallen, de mededeling – binnen de acht dagen na de kennisgeving door de griffie van de Raad van de neerlegging van het administratief dossier – dat zij geen synthesememorie wenst in te dienen om te voldoen aan de vereisten van artikel 39/81 van de Vreemdelingenwet. Door evenwel de keuze te maken een synthesememorie te willen indienen en vervolgens zich in de synthesememorie slechts te beperken tot het louter herhalen van het verzoekschrift, heeft verzoekster dilatoir gehandeld, heeft zij nodeloos de behandelingsduur van haar zaak verlengd en vergrootte zij de administratieve last voor de partijen en de Raad (zie RvS 30 oktober 2014, nr. 228.975 en RvS 3 november 2014, nrs. 229.004 en 229.005).

2.5. Verzoekster brengt geen elementen aan die ertoe leiden anders te oordelen dan wat reeds in de beschikking werd gesteld, met name dat de synthesememorie – met uitzondering van een ongeoorloofde ontwikkeling van een nieuw argument – een letterlijke weergave van het verzoekschrift betreft. Het beroep wordt verworpen.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig juni tweeduizend zestien door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA